

Dr. Hak Ja Han Moon

Ware Ouders en Ware Familie

**Gepresenteerd ter gelegenheid van de inauguratie
van de Familie Federatie voor Wereldvrede in 185 landen
In Nederland gehouden op 29 November 1996
te Den Haag**



Familiefederatie voor Wereldvrede en Unificatie

Excellenties, zeer geëerde gasten, leden van de Familie Federatie voor Wereldvrede en geachte dames en heren,

Het is mij een zeer groot genoegen om U thans een boodschap te mogen presenteren over het thema "Ware Familie". Zoals U weet, is de familie de bakermat van het menselijke leven en de hoeksteen van een vredelievende wereld.

Ik hoop van harte dat deze bijeenkomst ertoe mag bijdragen dat we gaan ontdekken hoe wij ware en gezonde families kunnen vormen, die de liefde van God uitstralen.

God is een absoluut Wezen. Hij is het enige onveranderlijke en eeuwige Wezen en zo is ook Zijn Wil. Indien de mensen Adam en Eva één lichaam geworden waren onder de liefde van God, zou alles volmaakt en volledig geworden zijn. De oorsprong, het doel en het proces van Gods schepping zijn absoluut, evenals de oorzaak, het gevolg en de richting ervan.

De voorouders van de mensheid, Adam en Eva, kwamen in een chaotische situatie terecht nadat zij door hun onwetendheid gevallen waren. Deze onwetendheid en chaos hebben zich uitgebreid vanaf het niveau van het individu tot het niveau van het gezin, de natie en de wereld. Het is altijd de taak geweest van de godsdiensten en de voorzienigheid van verlossing om ons van de invloedssfeer van de val te bevrijden.

In de Laatste Dagen komt de Messias en hij zal duidelijk onderricht geven omtrent de absolute, enige, onveranderlijke en eeuwige oorzaak van het heelal, de richting van de voorzienigheid en de gevolgen van de val gezien vanuit Gods standpunt. Hij zal de wereld zuiveren van onwetendheid en chaos en haar terugleiden naar de oorspronkelijke schoot van God. Dit is de vervulling van Gods Wil.

Indien dit niet gebeurt, zullen in de Laatste Dagen alle godsdiensten, -ismes, filosofieën en naties uitsterven. Nu staat de mensheid aan de vooravond van de eenentwintigste eeuw en zal zij over een paar jaar het nieuwe historische tijdperk van het Derde Millennium binnengaan. Op dit belangrijke moment, zou ik graag deze toespraak willen houden over het thema: "Ware Ouders en Ware Familie", opdat we een vast besluit kunnen maken om ons op de juiste wijze voor te bereiden op het nieuwe tijdperk.

Om, gericht op ware liefde, een volledige en volmaakte relatie tussen God en de mensheid tot stand te brengen, was het een vereiste van God dat de mens een voorwaarde van verantwoordelijkheid zou vervullen om een eenheid met Hem te bereiken. Daarom moest God het Gebod aan de eerste mensen geven. Met andere woorden, God wist dat zij in de groeiperiode waren, op weg naar volmaaktheid. Derhalve gaf hij hun het Gebod als de voorwaarde waarop zij het meest waardevolle, namelijk Ware Liefde, zouden kunnen erven.

Oorspronkelijk was het de bedoeling dat Ware Liefde verkregen werd door levenservaring en dat ze begrepen werd door innerlijke bewustwording. Ware Liefde kan niet door middel van woorden of schoolboeken of studie geleerd worden. Zij wordt alleen in het leven ervaren. Adam en Eva werden geschapen als pasgeboren baby's en moesten groeien en zich geleidelijk vervolmaken door ervaringen van het hart als Ware Kinderen, Ware Broer en Zus, Ware Echtgenoot en Echtgenote en Ware Ouders, een proces dat hun hele leven zou duren. Alleen na Gods Liefde in haar volledigheid te hebben ervaren, kan men het doel van de schepping vervolmaken en een ideale mens worden.

Ieder mens heeft het verlangen, dat degene waar men van houdt, tien miljoen maal meer waardevol wordt dan zichzelf, of zelfs oneindig meer waardevol. Zo is ook het verlangen van God dat de mens, Zijn object van liefde, oneindig waardevol wordt. Wanneer een mens volmaaktheid bereikt, dan krijgt hij een goddelijke waarde door het bereiken van Gods goddelijkheid en volmaaktheid.

Gods ideaal van Ware Liefde

Hoewel God absoluut is, kan Hij Zijn ideaal van Ware Liefde niet alleen verwezenlijken. Dit is zo omdat liefde altijd een object, een geliefde vereist. Op dit punt zouden we de relatie tussen Gods Ware Liefde en de Ware Liefde van de mensheid moeten begrijpen. Ook moeten we begrijpen hoe deze beginnen en hoe ze volmaaktheid bereiken. Wat zou er gebeurd zijn als God niet de mens tot Zijn absolute object van Ware liefde gekozen had, maar, in plaats daarvan, getracht zou hebben om op een andere manier Ware Liefde op gang te brengen en te vervolmaken? Als dat het geval geweest zou zijn, zouden God en de mens het ideaal van Ware liefde met verschillende motivaties, richtingen en doelen nagestreefd hebben. God zou dan zijn ideaal van liefde door een object hoger dan de mens hebben moeten verwezenlijken; en tevens zou het ideaal van liefde van de mensheid geen directe relatie met God gehad hebben.

Maar God, die het subject van Ware Liefde is, maakte de mens Zijn object van Ware Liefde. Zodoende kan God Zijn ideaal van Ware Liefde alleen via de mens vervullen. Gods doel van de schepping wordt vervuld met de verwezenlijking van de ideale wereld, waarin God en de mensheid in absolute liefde met elkaar verenigd zijn. De mens werd geschapen als het grootste object van Gods liefde. In de hele schepping zijn het alleen de mensen die Gods aard belichamen. Zij zijn geboren als de zichtbare lichamen van de onzichtbare God. Wanneer een mens volmaakt wordt, hij een tempel van God, een zichtbaar substantieel lichaam, waarin God vrij en vredig kan verblijven.

Gods allesomvattende ideaal van Ware Liefde wordt gerealiseerd en vervolmaakt door de mensheid in een verticale relatie van ouder en kind. God schiep Adam het eerst. Hij had Gods zoon moeten worden en tegelijkertijd het substantiële lichaam van God zelf. Daarna schiep God Eva als het object van Adam, opdat Adam en Eva het horizontale ideaal van liefde, namelijk echtelijke liefde, zouden kunnen vervolmaken. Eva had de dochter van God moeten worden, en tevens had zij als bruid op een substantiële wijze het ideaal van de horizontale liefde moeten vervolmaken

De plaats waarop Adam en Eva volmaakt worden, door hun huwelijk onder de zegen van God te voltrekken, is precies de plaats waar God Zijn substantiële bruid ontmoet. Dat is zo omdat Gods ideaal van absolute liefde verticaal neerdaalt en één wordt met die plaats, waar het ideaal van echtelijke liefde tussen Adam en Eva horizontaal gerealiseerd wordt. De Ware Liefde van God en de Ware Liefde van de mensen worden één en vervolmaken zich op hetzelfde punt, ook al komen zij uit verschillende richtingen, de ene verticaal en de andere horizontaal.

Waarom God de mens nodig heeft

Het was onvermijdelijk dat God Zijn schepping zou gaan maken. En we kunnen ons niet voorstellen dat de schepping helemaal geen doel zou hebben. Er was slechts één reden waarom God de schepping nodig had: de verwezenlijking van het ideaal van de Ware Liefde. God heeft alles in paren, als subject en object en met positieve en negatieve eigenschappen geschapen, van de eenvoudigste en laagste vormen van leven tot het niveau van het menselijk leven. Dit heeft tot doel dat alles met elkaar wederkerige relaties aangaat onder het ideaal van de liefde. Het ideaal van de liefde van de schepping en Gods ideaal van de hoogste liefde staan niet los van elkaar, noch verschillen zij van elkaar. Dit Beginsel van de Schepping is werkzaam om de absolute liefde van God te vervolmaken door de vervolmaking van de liefde tussen man en vrouw in de wereld van de mensen. Dit is de reden waarom God in het begin één man en één vrouw geschapen heeft, Adam en Eva.

Gods doel van de schepping vergde van Adam en Eva dat zij het Gebod van God, die het subject van de Ware Liefde is, zouden gehoorzamen en dat zij zich zouden vervolmaken als Ware Man en Ware Vrouw. Bovendien moesten zij een Waar Echtpaar worden, dat verenigd was in de Ware Liefde van God. Als zij vervolgens door die Ware Liefde zonen

en dochters gebaarnd hadden, zouden zij Ware Ouders geworden zijn en gelukkig geleefd hebben. Als Adam en Eva zich in Ware Liefde vervolmaakt zouden hebben, zouden zij Gods verlangen naar een substantieel lichaam vervuld hebben. En wanneer zij zich als een Waar Echtpaar vervolmaakt zouden hebben, zou Gods ideaal van absolute liefde vervuld zijn. Door Adam en Eva kinderen van het goede te laten krijgen en Ware Ouders te laten worden, zou God zich substantieel gemaakt hebben als de Eeuwige Ouder en Zijn ideaal verwezenlijkt hebben: het burgerschap in het Koninkrijk der Hemelen zou zich on-eindig ver verbreiden in het leven na de dood in de geestelijke wereld, gebaseerd op on-telbare generaties nakomelingen in de stoffelijke wereld.

Maar de voorouders van de mensheid, Adam en Eva, vielen weg van God. Toen zij uit de hof van Eden verdreven werden, hadden zij nog geen kinderen. Toen God hen verdreven had, Hij geen basis meer om achter hen aan te gaan om hun huwelijk in te zegenen. De gehele mensheid stamt af van onze voorouders, die gefaald hebben. De mensen hebben zich voortgeplant zonder ook maar een enkele directe relatie te hebben met Gods liefde.

Dames en Heren, zou de val van de mens het gevolg kunnen zijn van het eten van een vrucht van een boom? De val van Adam en Eva was een zonde van immoraliteit, die in-ging tegen het ideaal van Ware Liefde van God. Het feit dat Adam en Eva het Gebod moesten gehoorzamen toont aan dat zij, toen zij vielen, nog niet in een staat van vol-maaktheid waren. Dat betekent dat zij nog in hun groei waren. De Aartsengel, die door een slang aangeduid wordt, verleidde Eva om van de vrucht van de boom van de kennis van goed en kwaad te eten en daardoor viel zij geestelijk. Vervolgens verleidde zij Adam, die ook nog te onvolwassen was om van de vrucht te eten, en hierdoor vielen zij stoffelijk.

Verantwoordelijkheid nemen voor liefde

De enige mogelijke zonde die de dood als gevolg kon hebben in de hof van Eden, waar Adam en Eva met God konden communiceren en in vreugde leefden, was de zonde van ongeoorloofde liefde. Omdat ze de voltooiing van Gods liefde had moeten zijn, had de eerste liefdesdaad van de menselijke voorouders een begin moeten zijn van een feest, dat de gehele geschiedenis zou hebben moeten voortduren. Zij had vervuld moeten zijn van een nooit ophoudende, vreugdevolle extase en vol moeten zijn van zegening voor God, voor Adam en Eva en voor het hele universum. De eerste liefdesdaad had een blijde gebeurtenis moeten zijn waarop de liefde, het leven en de afstammingslijn van God in de mensheid geplant hadden moeten worden. Maar daarentegen bedekten Adam en Eva hun geslachtsdelen en verborgen zij zich doodsbang tussen de bomen. Door ongehoorzaam te zijn aan het hemelse Gebod, maakten zij van een immorele relatie de basis voor onware liefde, onwaar leven en een onware afstammingslijn. Als nakomelingen van Adam en Eva zijn alle mensen geboren met de erfzonde. De val van de mens heeft in iedere persoon een conflict veroorzaakt tussen geest en lichaam en heeft ervoor gezorgd dat de maatschappij vol is van bezoedelde liefde. Een gevolg van de val is ook dat de mensen zelfs dingen doen, die tegen het verlangen van hun oorspronkelijk verstand ingaan.

Volgens het ideaal van de liefde zijn alle seksuele relaties in de flora en de fauna alleen bestemd voor de voortplanting. Alleen de mens vormt hierop een uitzondering. De mensheid geniet vrijheid in de echtelijke liefdesrelatie. Dit is het speciale voorrecht van de mens die als de heer van de schepping geschapen is. God heeft Zijn zonen en dochters de zegen gegeven van een onbegrensde vreugde in de liefde. Echter, de Ware Vrijheid die God gegeven heeft vereist van de mens dat hij verantwoordelijkheid neemt. Als een individu met alle geweld zijn vrijheid van liefde zou opeisen en deze zonder verantwoorde-lijkheidsgevoel in de praktijk zou brengen, wat zou er dan veel verwarring ontstaan en veel kapot gemaakt worden! Het hoogste ideaal van de menselijke liefde is alleen te be-reiken wanneer men verantwoordelijk met die liefde omgaat.

We kunnen deze verantwoordelijkheid op drie manieren opvatten. De eerste verantwoor-delijk die men heeft is een meester van Ware Liefde te worden. Als meester van Ware

Liefde wordt men werkelijk vrij en is men God dankbaar voor de vrijheid van liefde. Bovendien weet men dan hoe zich geestelijk te ontwikkelen en zich te beheersen. Deze verantwoordelijkheid voor een liefdesrelatie zou men niet slechts moeten nemen vanwege een wet of sociale gebruiken. In plaats daarvan moet een persoon zelf verantwoordelijkheid leren dragen door zijn eigen zelfbeheersing en vastberadenheid binnen de verticale relatie die hij met God heeft opgebouwd.

De tweede verantwoordelijkheid die men heeft, is die ten opzichte van het object van zijn liefde. Het ligt in de aard der mensen dat zij hun echtgenoten of echtgenotes niet met anderen willen delen. Horizontale echtelijke liefde, die verschilt van de verticale liefde tussen ouders en kinderen, verliest haar potentieel voor volmaaktheid op het moment dat ze verdeeld wordt. Dit is zo omdat het Goddelijk Beginsel eist dat man en vrouw in absolute liefde één lichaam worden. Beide echtelieden hebben de verantwoordelijkheid, die hun door de liefde wordt gegeven, om absoluut voor elkaar te leven.

De derde verantwoordelijkheid met betrekking tot de liefde is die ten opzichte van de kinderen. De liefde tussen de ouders is de basis voor de trots en het geluk van de kinderen. Het is het verlangen van kinderen geboren te worden door de volledig harmonieuze eenheid van hun ouders in Ware Liefde. Zij zouden ook in zo'n liefde grootgebracht willen worden. De meest waardevolle verantwoordelijkheid van ouders is hun kinderen niet alleen uiterlijk groot te brengen, maar hun ook levenselementen van Ware Liefde aan te reiken, die hen naar geestelijke volwassenheid laten groeien. Dat is de reden waarom het gezin zo'n grote waarde heeft. De dagelijkse ervaring van het hart van Ware Kinderen, Ware Broers en Zusters, Ware echtelieden en Ware Ouders kan op geen enkele andere plaats opgedaan worden dan in een Ware Familie.

Indien Adam en Eva een op God gericht echtpaar van Ware Liefde geworden waren, had God in Adam als Zijn substantieel lichaam kunnen wonen en zo Eva liefhebben. Bovendien hadden Adam en Eva Ware Ouders kunnen worden, die op substantiële wijze een belichaming van God geweest zouden zijn. Zo zouden zij ook de oorsprong van de liefde van goedheid, van een leven van goedheid en van een afstammingslijn van goedheid geworden zijn.

Echter, vanwege de val werden Adam en Eva het substantiële lichaam van Satan en werden zij het eerste zondige echtpaar, de eerste zondige ouders en zondige voorouders. Hun gemeenschap werd de wortel van zondige liefde, van een zondig leven en van een zondige afstammingslijn. Omdat de mensen hun oorsprong in deze wortels hebben, stammen zij af van de overspelige Satan, de vijand van God, en hebben zij de afstammingslijn van zondige ouders overgeërfd.

Dames en heren: Wat moet Gods pijn ongelooflijk groot zijn geweest toen onze voorouders door de val Zijn ideaal van Ware Liefde vernietigden! De mensen hadden de zonen en dochters van God moeten zijn, maar zij kennen God niet als hun Oorspronkelijke Ouder. Maar ondanks het feit dat Zijn kinderen altijd Satan gediend hebben, is God steeds aan het werk geweest in Zijn voorzienigheid van verlossing. Omdat God een absoluut wezen en Zijn ideaal voor de schepping ook absoluut is, heeft Hij altijd, zelfs in groot verdriet, Zijn voorzienigheid van verlossing uitgevoerd. Gods voorzienigheid van verlossing is de voorzienigheid van herstel, met als voornemen het verloren gegane doel van de schepping, gericht op Ware Liefde, te herstellen. De voorzienigheid van verlossing is ook de voorzienigheid van herschepping.

De essentie van Gods voorzienigheid

Gebaseerd op het voorafgaande kunnen we zeggen dat de wortel van de voorzienigheid van verlossing de herschepping is van het zaad van het oorspronkelijke kind, de mens die het ideaal van de schepping zal vervullen. Dat wat God afschuwelijk vindt, namelijk het leven dat en de afstammingslijn die door de zondige liefde van de overspelige Satan be-

gonnen zijn, moeten gezuiverd worden. De essentie van de voorzienigheid is gelegen in de taak om alles voor te bereiden voor de geboorte van de Ware Ouder, de Redder die één is met de Ware Liefde, het Ware leven en de Ware Afstammingslijn.

Doordat de mens faalde in het vervullen van zijn verantwoordelijkheid, erfde hij de bezoedelde afstammingslijn van Satan en kwam hij onder de heerschappij van Satan te staan. Hierdoor kon God niet direct ingrijpen om de mensen naar hun oorspronkelijke positie terug te leiden. Bovendien kon God de mensen, die de kant van de zondige Aartsengel gekozen hadden, niet onvoorwaardelijk accepteren, noch straffen. Daarom bedient God zich van de strategie om een centrale figuur aan de kant van de goede Aartsengel te plaatsen; door eerst geslagen te worden, legt die centrale figuur de voorwaarde van vergoeding om dat wat verloren gegaan was, te herstellen. Satan valt eerst aan met het gevolg dat hij de positie van een verliezer inneemt. De Eerste, de Tweede en de Derde (Koude) Wereldoorlog zijn goede voorbeelden hiervan. De zijde die eerst aanviel, verloor de oorlog.

Gezien vanuit het gehele perspectief van de voorzienigheid van herstel, is de basis van samenwerking tussen moeder en zoon erg belangrijk. Dit was zo ten tijde van Jakob, Mozes en Jezus. Gods voorzienigheid was toen om mensen van het sataanse leven en de sataanse afstammingslijn af te scheiden door de samenwerking van de moeder en de tweede zoon van het gezin. De moeder moest daarbij de verantwoordelijkheid van Eva op zich nemen, die de oorzaak van de val was geweest.

God kan geen directe relatie aangaan met de eerste zoon, omdat hij in de positie staat waarin hij een directe bloedverwantschap heeft met Satan, die vanwege de val de eerste was die de heerschappij over de mensheid verworven had. God is altijd bezig geweest om de afstammingslijn van het goede te herstellen door de tweede zoon, die de kant van het goede vertegenwoordigt, een voorwaarde van geloof te laten leggen. Daarna moest de eerste zoon, die de kant van het kwaad vertegenwoordigt, een positie ondergeschikt aan die van de tweede zoon innemen. Dat was Gods wil.

In Adams gezin voerde God Zijn voorzienigheid uit om Abel, de tweede zoon, aan te stellen en hem Kaïn te laten onderwerpen. Hoewel Eva gevallen was, had zij zich kunnen inspannen om een eenheid tussen de twee broers te bewerkstelligen. Maar uiteindelijk vermoordde Kaïn Abel (Genesis 4:8), en daar de voorzienigheid van verlossing niet vervuld werd, zij verlengd.

Ook ten tijde van Noach werd er een bepaalde samenwerking tussen moeder en zoon vereist. Maar die zo belangrijke samenwerking kwam pas voor de eerste keer tot stand ten tijde van Rebekka en Jakob.

Bij de val van de mens waren drie wezens betrokken: Adam, Eva en de Aartsengel. De Aartsengel verleidde Eva en veroorzaakte de geestelijke val. Vervolgens verleidde Eva Adam en bracht zij de stoffelijke val teweeg. Het gevolg hiervan was dat zij zich van God afkeerden en dat de gevallen Aartsengel Satan werd. Aangezien de voorzienigheid van verlossing de voorzienigheid van herstel is, kan het Beginsel van herstel alleen maar uitgevoerd worden door een weg te gaan die 180 graden tegengesteld aan de val is.

God verloor Adam, die het zaad van de Ware Liefde en het Ware Leven bezat. Daarom moest God een zoon vinden met het nieuwe zaad, waarop Satan geen aanspraak kon maken. Volgens het Beginsel van herstel, dat het Beginsel van herschepping is, moest God eerst een zoon voorbereiden die niets van doen had met de val, net zoals Hij ten tijde van de schepping eerst Adam geschapen had. Dit is de basis van de Messiaanse gedachte. De Messias verwerpt de zondige levens van hen die uit de gevallen, door Satan gedomineerde, afstammingslijn zijn voortgekomen. Hij komt als de Ware Persoon, die de gevallen mensheid op het zaad van het nieuwe leven ent. De Messias heeft zijn wortels in God en hij komt als de tweede Adam. Hij zal alle zonden van de eerste Adam teniet doen. Hierin

ligt de reden waarom God geen supermanachtige Messias, die alleen maar met wonderen werkt, kan sturen.

Wil er op aarde zo'n zoon met het zaad van Gods liefde en leven geboren worden, dan moet er eerst een moeder zijn. De moeder kan niet op een gewone manier aan dit kind geboorte geven. Het kind moet verwekt worden volgens de formule van herstel. Alle gevallen van samenwerking tussen moeders en zonen in de Voorzienigheid van herstel zijn een voorbereiding op en een voorwaarde voor de geboorte van de Zoon van God met het zaad van het nieuwe leven, waarop Satan geen enkele claim kan leggen. Door het scheppen van bepaalde voorwaarden om de aanvallen van Satan te vermijden en door de eerstgeboren zoon, die het kwaad vertegenwoordigt, de plaats van de tweede zoon te laten innemen, herstellen moeder en zoon tezamen de liefde, het leven en de afstammingslijn die door Satan gestolen waren.

De betekenis van Jacobs overwinning

De Bijbel, waarin Gods Voorzienigheid staat opgetekend, staat vol van verhalen die moeilijk te begrijpen zijn. Rebekka bedroog bijvoorbeeld haar echtgenoot Izaäk en haar eerste zoon Ezau en zij hielp haar tweede zoon Jakob om de vaderlijke zegen te ontvangen (Genesis 27). God koos de zijde van de moeder en de zoon en God zegende hen om wat zij deden, ook al hanteerden zij een methode die op het eerste gezicht onjuist leek.

In Adams gezin vochten Kaïn en Abel buiten de baarmoeder. Hun strijd had de dood van Abel, die de tweede zoon was, tot gevolg. Toen verscheen Jakob ten tonele. Na Abel zijn er veel mensen van God geweest die veel vergoeding betaald en veel opgeofferd hebben. Op basis van hun verdiensten kon Jakob uiteindelijk opklimmen tot het geestelijk niveau waarop Satan voor het eerst de mensheid had overheerst. En vervolgens moest hij weer met zijn tweelingbroer Ezau in het reine komen. Bij de Jabbok legde Jakob de geestelijke voorwaarde voor de geestelijke overwinning op de engel (Genesis 32:28). Door zijn overwinning op Ezau (Genesis 33), die in de positie stond van het substantiële lichaam van de aartsengel, werd Jakob vervolgens gezegend als de eerste overwinnaar in de geschiedenis van herstel. Daarom kreeg hij de naam "Israël". Jakob was toen echter al 40 jaar oud.

Satan zaaide het zaad van de zondige liefde in Eva's baarmoeder, waaruit het zondige leven voortgekomen is. Daarom moest God de baarmoeder van een moeder, waaruit de hemelse Zoon geboren kon worden, reinigen. Die reinigingsperiode, waarin Satan afgescheiden moest worden, moest beginnen bij de conceptie en voortduren tot de veertigjarige leeftijd. Hoewel Jakob een overwinnaar was, voldeed hij niet aan dat criterium. De geweldige moeder die de verantwoordelijkheid op zich nam om deze voorwaarde te vervullen, was Tamar.

Tamars rol in de Voorzienigheid

Tamar was getrouwd met Er, de oudste zoon van Juda (Genesis 38). Maar Er wekte het misnoegen van God op en hij stierf. Volgens het gebruik van die tijd gaf Juda aan Tamar zijn tweede zoon Onan, opdat zij het leven zouden geven aan een kind voor Er. Maar Onan wist dat Tamars kind niet het zijne zou zijn en daarom verspilde hij zijn zaad op de grond. Dit was kwaad in de ogen van God en Onan stierf hiervoor.

Daarna wilde Tamar Sela, Juda's derde zoon, als man, maar Juda gaf hem niet aan haar. Juda was in de veronderstelling dat zijn twee oudste zonen door Tamars toedoen gestorven waren. Daarom was hij bang dat ook Sela zou sterven en dat hij zonder nageslacht zou blijven.

Maar Tamar was ervan overtuigd dat zij de afstammingslijn van het uitverkoren volk moest voortzetten. Zodoende verkleedde zij zich als een prostituée en sliep zij met haar schoonvader Juda en werd zwanger van een tweeling. Bij de geboorte stak één van de tweeling, Zerach, zijn hand uit de baarmoeder om als eerste geboren te worden. Maar hij

werd weer in de baarmoeder getrokken en de tweede zoon, Peres, werd als eerste geboren, waardoor hij de positie van de oudste broer innam. Binnen de baarmoeder van Tamar vochten aldus de eerste en de tweede zoon. De ommekeer van hun posities scheidde hen van Satan af. Juist dat werd de voorwaarde voor het herstel in de baarmoeder. Op basis van deze voorwaarde kon de Messias verwekt worden binnen de afstammingslijn van het uitverkoren volk Israël, dat tweeduizend jaar later tegenstand zou bieden aan het Romeinse Rijk. De victorieuze fundering op het nationale niveau kon daardoor gelegd worden in de baarmoeder van een moeder, waarop Satan geen aanspraak kon maken en die voorbereid was voor het zaad waaruit de Zoon van God geboren zou worden. Op dit fundament verschijnt de Heilige Moeder Maria in de hoofdstroom van Gods voorzienigheid.

Maria ontvangt Gods Wil

Toen Maria met Jozef verloofd was, kreeg zij van de aartsengel Gabriël de verrassende boodschap dat de Messias uit haar geboren zou worden (Lucas 1:31). In die tijd werd een ongehuwde vrouw die zwanger werd, gedood. Maar Maria accepteerde Gods wil met een absoluut geloof met de woorden: “Zie de dienst maagd des Heren; mij geschiede naar uw woord” (Lucas 1:38).

Maria overlegde met de zeer gerespecteerde priester Zacharias, die een bloedverwant van haar was. Elizabeth, de vrouw van Zacharias, was met hulp van God zwanger geworden en droeg Johannes de Doper. Zij zei tot Maria: “Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. En waaraan heb ik dit te danken, dat de moeder mijns Heren tot mij komt?” (Lucas 1:42-43). Aldus getuigde zij van de naderende geboorte van Jezus.

Op deze manier kondigde God de geboorte van de Messias het eerst aan, Maria, Zacharias en Elizabeth. Zij hadden de cruciale missie om Gods wil te volgen en om Jezus te dienen. Zacharias bood Maria onderdak in zijn huis en Jezus werd daar verwekt.

Maria en Elizabeth waren nichten aan hun moeders kant. Maar in de voorzienigheid stonden zij in de positie van zusters. Elizabeth in de positie van oudere zus (Kaïn) en Maria in de positie van de jongere zus (Abel). Maria kreeg de hulp van Elizabeth in de aanwezigheid van Zacharias. Door deze samenwerking herstelde Zacharias' familie op het nationale niveau het gebrek aan eenheid tussen moeder en zoon in het geval van Lea en Rachel in Jacobs familie (Genesis 29 -30). Hierdoor kon Jezus verwekt worden. Voor de eerste keer in de geschiedenis kon er op aarde in een baarmoeder die voorbereid was, zonder dat Satan een beschuldiging kon uiten, het zaad van de Zoon van God, het zaad van de Ware Vader geboren worden. Op deze wijze werd Gods eniggeboren Zoon, de eigenaar van Gods eerste liefde, geboren.

Maria moest iets volbrengen dat met gewoon gezond verstand niet te begrijpen was en dat evenmin makkelijk te tolereren was, gezien de wetten van die tijd. Maria, Elizabeth en Zacharias werden door de geest van God bewogen. Zij volgden de openbaring die ze van God hadden gekregen en geloofden zonder voorbehoud dat dit de wil en het verlangen van God was.

Hoewel Gods Zoon op aarde geboren kon worden, had Hij toch een beschermende muur om zich heen nodig om veilig op te kunnen groeien in de sataanse wereld en om de wil van God te kunnen vervullen. Het was Gods hoop dat deze drie mensen van Zacharias' familie die bescherming zouden kunnen bieden. Er zijn veel punten die in overweging genomen moeten worden met betrekking tot hoe serieus deze drie zich hadden moeten wijden aan de bescherming en het dienen van de Zoon van God en hoe lang zij verenigd hadden moeten blijven.

In de Bijbel staat: “En Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar (Elizabeth) en keerde terug naar huis.” Hierna staat er niets meer in de Bijbel over verdere communicatie tussen Maria, Elizabeth en Zacharias. Vanaf de tijd dat Maria Zacharias' huis verliet, begon-

nen de moeilijkheden voor Maria en Jezus. De familie van Zacharias had tot het einde van zijn missie toe de beschermende muur voor Jezus moeten zijn.

Korte tijd later ontdekte Jozef dat Maria zwanger was. Op dat moment moet dat voor hem een grote shock geweest zijn! Maria, zijn verloofde van wie hij veel hield, was zwanger geworden zonder met hem geslachtsgemeenschap gehad te hebben, nadat zij drie maanden elders doorgebracht had. Het was vanzelfsprekend dat Jozef aan Maria ging vragen wie de vader was van het kind dat zij droeg. Wat zou er gebeurd zijn als Maria toen alles ronduit uitgelegd had? Als zij alles in de openbaarheid had gebracht, had dat het einde van een geslacht kunnen zijn. Daarom antwoordde Maria met de woorden dat zij zwanger was van de Heilige Geest.

Het werd zichtbaar dat Maria zwanger was en de mensen in de buurt kregen het in de gaten. Wat zou er gebeurd zijn als Jozef verklaard had dat hij er niets van af wist? Maar Jozef was een rechtvaardige man. Hij geloofde in de openbaring die hij van God gekregen had en verdedigde Maria door te zeggen dat hij verantwoordelijk was voor de zwangerschap. Maria werd wellicht bespot omdat ze tijdens haar verloving zwanger geraakt was, maar ze werd tenminste niet gestenigd.

Jozef, die van Maria hield, beschermde haar zo in het begin. Maar in zijn hart had hij veel pijn. Nadat Jezus eenmaal geboren was, kreeg hij steeds meer pijn in zijn hart naarmate zijn argwaan omtrent de vader van Jezus toenam. Hoe ouder Jezus werd, des te afstandelijker Jozef en Jezus werden. Hierdoor ontstonden vaak allerlei familieproblemen. Jezus werd als een buitenechtelijk kind beschouwd en hij groeide op met een onbeschrijflijke eenzaamheid in zijn hart omdat hij de bescherming van Zacharias' familie en Jozefs liefde ontbeerde.

Geen bruid voor Jezus

was zich bewust van zijn pad als de Messias en hij betreurde deze eenzame omstandigheden en het grote obstakel dat zij vormden voor de vervulling van Gods Wil. De Messias is de Ware Ouder. Om die missie te vervullen moest hij een substantiële bruid krijgen. Jezus moest de valse liefde waarmee de Aartsengel Eva had laten vallen, in de wortel omkeren. De Aartsengel liet haar vallen toen Eva als een zus van Adam aan het opgroeien was. Daarom had Jezus, die in de positie stond van Adam als de Zoon van God, de jongere zus van iemand in de positie van de Aartsengel als bruid moeten krijgen. Die bruid had niemand anders moeten zijn dan de dochter van Zacharias, de jongere zus van Johannes de Doper. Om zo'n huwelijk aan te kunnen gaan in een wereld waar Satan de rol van heer en meester speelt, had Jezus een beschermende fundering nodig. Die bescherming had door absoluut geloof gevormd moeten worden. Tragisch genoeg stortte die hele beschermende fundering ineen.

Dit zou niet zo gebeurd zijn indien Zacharias en Elizabeth, die een openbaring en de geestelijke steun van God hadden gekregen, absoluut geloof hadden gehouden. Als zij hun verantwoordelijkheid hadden vervuld, was Maria steeds in contact met hen blijven staan, ook ná het verblijf van drie maanden in hun huis. God koos Zacharias' familie als de belangrijkste vertegenwoordiger van de gehele wereld, opdat zij ook na de geboorte van de Messias hem zou beschermen en dienen en ervan getuigen dat Hij de Messias was. De familie van Zacharias had Jezus niet alleen als de Messias en als de Zoon van God met heel haar hart moeten dienen, maar ook van Hem hebben moeten leren wat Gods wil was. Bovendien had zij Hem zonder enig voorbehoud moeten volgen. Ook Johannes de Doper was geboren om Jezus te dienen. Hij had zijn verantwoordelijkheid moeten vervullen om eenieder die hij tot inkeer bracht naar geloof in Jezus te leiden, opdat zij gered zouden kunnen worden.

Hoewel Zacharias, Elizabeth en Johannes de Doper er in het begin van getuigden dat Jezus de Zoon van God was, is er helaas geen bewijs van dat zij Hem in die hoedanigheid

hebben gediend. De gerespecteerde priester Zacharias was slechts een toeschouwer. Johannes de Doper stond ver van Jezus af. Deze omstandigheden hebben verhinderd dat de mensen Jezus gingen volgen en hebben Jezus' weg erg zwaar gemaakt. Nu deze familie van Zacharias haar geloof in Jezus verloren had en hem met mensen ogen bekeken, kon zij hem niet meer helpen om zijn bruid te ontvangen.

We moeten ook rekening houden met de invloed die de relatie tussen Jozef en Maria op Jezus gehad heeft. Maria moest de posities van Eva en Tamar door vergoeding herstellen. Daarom had zij alleen maar de verloofde van Jozef moeten blijven. Gezien vanuit de Voorzienigheid, konden zij geen man en vrouw worden. Het was Gods verlangen dat zij noch voor noch na Jezus geboorte gemeenschap zouden hebben. Jozef hield nog van Maria nadat Jezus geboren was, maar Maria had het verlangen moeten hebben om van Jozef weg te gaan om haar zoon als de Zoon van God op te voeden.

Maar de realiteit was zodanig dat het moeilijk was om Jozef te verlaten. Hoewel Maria's oorspronkelijke verstand haar zei geen geslachtsverkeer met Jozef te hebben, heeft zij toch gemeenschap met hem gehad. Zij hebben samen kinderen gehad en dit was een herhaling van de fout die Eva gemaakt had. Dit schiepte de voorwaarde waardoor Satan hen kon beschuldigen. Met uitzondering van Jezus zelf kwam iedereen, die Jezus had moeten beschermen, onder de heerschappij van Satan: zijn vader en zijn moeder, zijn Abel-type broers (Johannes de Doper en zijn broers) en zijn Kain-type broers (de kinderen van Jozef).

Jezus beschouwd vanuit een menselijk standpunt

Als iemand onder de heerschappij van Satan komt, verliest hij alle geestelijke ondersteuning en inspiratie. Het vertrouwen in God alsook de dankbaarheid jegens Hem gaan dan verloren. Men gaat dan alles vanuit een menselijk standpunt bezien. Maria hielp Jezus niet met de voorbereidingen van zijn huwelijk, waar hij zo naar verlangde. Zij was er zelfs tegen gekant. Dit was de directe oorzaak waarom Jezus geen bruid heeft gekregen en waarom hij geen Ware Ouder heeft kunnen worden. Hierdoor was hij wel gedwongen de weg van het kruis te gaan.

Tijdens de bruiloft te Kana zei Jezus tot Maria: "Vrouw, wat heb ik met U van node?" (Johannes 2:4). Deze woorden zijn een duidelijk verwijt aan zijn moeder, die wel behulpzaam was bij de bruiloften van anderen, maar naliet Jezus te helpen bij het vinden van zijn bruid, hetgeen het belangrijkste vereiste was van de Voorzienigheid. In dit licht bezien, kunnen we nu begrijpen waarom Jezus vroeg: "Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broers?" (Mattheüs 12:48).

Geconfronteerd met de tegenwerking van Maria, Zacharias, Elizabeth en uiteindelijk ook Johannes de Doper, gaf Jezus de hoop op om door hen beschermd te worden tijdens het vervullen van zijn missie. Daarom verliet Jezus zijn ouderlijk huis om een nieuwe geestelijke fundering te leggen teneinde de voorzienigheid van verlossing opnieuw te beginnen.

Nu hij geen familie of een gezin had, treurde Jezus: "De vossen hebben holen en de vogels des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen" (Mattheüs 8:20). Nu de fundering op het niveau van de familie verloren gegaan was, heeft Jezus ernaar gestreefd deze te vervangen. Dit was zijn driejarige koers.

Uiteindelijk werd Jezus door Satan aangevallen omdat de mensen en zijn discipelen het geloof in hem verloren hadden. Daar de fundering onder zijn voeten wegzakte, is hij de weg van het kruis gegaan. Jezus kwam op aarde met het oorspronkelijke doel om als de Messias zijn zegening te geven aan zijn discipelen en aan alle mensen. Hij had het Koninkrijk der Hemelen op aarde moeten vestigen, waarin de zonde niet voorkwam. Maar, omdat hij geen geloof vond, kon hij zijn bruid niet ontvangen, geen Ware Ouder worden en zijn missie niet vervullen. Dit is de reden waarom hij beloofd heeft terug te komen.

De vervulling van het ideaal van Ware Ouders

De Heer van de Wederkomst komt om de fundering van Gods voorzienigheid van herstel volledig af te maken, waarin Jezus niet geslaagd was. Dit betekent dat hij komt als het zaad van het oorspronkelijke Ware Kind met het doel het ideaal van de schepping te vervullen. Hij komt om het doel van Ware Ouders te vervullen. Ware Ouders zijn de oorsprong van de Ware Liefde, Het Ware leven en de Ware Afstammingslijn van God. Hij komt op de victorieuze fundering van Gods fundamentele voorzienigheid die tot Jezus' tijd gelegd was. Hij staat ook op de victorieuze fundering van Jezus' leven en hij vindt de bruid die Jezus niet heeft kunnen vinden. Tezamen worden zij de Ware Ouders om de hele mensheid te redden.

De Ware Ouders zullen aan de mensheid verlossing kunnen geven door nieuwe huwelijken in te zegenen, waardoor Gods oorspronkelijke afstammingslijn doorgegeven wordt. De mensen zullen ware personen worden door zich te enten op de Ware Liefde, het Ware Leven en de Ware afstammingslijn van God. Bovendien zal de Messias een Ware Familie stichten en het Koninkrijk der Hemelen op aarde vestigen. Door de internationale plechtigheden van het heilige huwelijk wordt deze nieuwe afstammingslijn gevestigd, wanneer de Heer van de Wederkomst in het vlees komt.

Op het niveau van de grote wereldwijde familie, zal de Heer alles wat in de familie van Adam verloren gegaan was, vergoeden. Hij zal het Ware Oudere Zoonschap, het Ware Ouderschap en het Ware Koningschap herstellen, die alle in Adams familie vervolmaakt hadden moeten worden. Hij zal deze wereld transformeren tot een Koninkrijk der Hemelen op aarde onder Gods heerschappij en het Koninkrijk der Hemelen in de geestelijke wereld openen. De mensheid zal zowel geestelijk als lichamelijk het tijdperk van een op God gericht koningschap binnentreden. De mensheid zal ook een wereld van overwinning, vrijheid, geluk en eenheid vestigen en het Koninkrijk der Hemelen op aarde en in de geestelijke wereld vestigen, hetgeen Gods doel van de schepping is. Dit is de voorzienigheid van verlossing gezien vanuit de Goddelijke Beginselen. Het is mijn hoop dat U allen in de toekomst deze vreugdevolle nieuwe inzegening van uw huwelijk zult ontvangen.

Geachte hoogwaardigheidsbekleders, dames en heren: Ik wil nogmaals mijn diepe waardering uitspreken dat U hier, ondanks uw drukke werkzaamheden, vanavond de tijd genomen hebt om deze belangrijke bijeenkomst bij te wonen. Het is mijn wens dat U een dieper begrip hebt gekregen van de richting waarin de geschiedenis van de voorzienigheid zich ontwikkelt. Dat U ware leiders mag worden in dienst van het verwezenlijken van een vredelievende wereld. Moge God U en uw families zegenen. Dank U wel.